

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

43. Egregiè iuuatur à medico, & depraedicatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

ci viderentur Christianis esse sanctiores. Iam suo quem colunt Deo, tot prodigialiter patrata tribaunt, ut possint stolidi ad ea stupere, inter quæ illud est quod subterraneum infinitorum volaminum draconem, Nanciano, & Prouincia minantem exitum, catenis duabus ad columnas ferreas ligavit (ex quibus inditum superbissimo eius templo nomen) tum profundis emersus specubus, sua cum domo & talpis in ea nidiificantibus momento in cœlum raptus est. Cuius portenti admirabilitas quam religiosos Chiansensi Prouincia motus, tam latos Prouincia eceteris risus parit. Verum Literatis Paradisus & inferi, Elisi sunt, & Orcus, Poëtarum commenta, excogitata continuenda plebi, damno magis & utili quam honesto frænari assuetæ, incumbunt nihil segnius Philosophicæ virtuti, habentur prælections de illa publicæ, & academiæ frequentes ubi tractantur officia viri boni, boni partis familias, boni Ciuis, & boni Rectoris ad felicitatem priuatam, domesticam, patriam, & regni totius spectantia, aduertitque Riccius hos Academicos, maiorem cœteris ostentasse modestiam, grauitatem, & linguae prudentiam.

43.
Nanciani
optatissimè
Riccius ne-
sciens.

43.
Egregiè iu-
uauit à me-
dico, & de-
predicatur.

Vrbem hanc sibi tantoper laudatam ingressus Riccius Iunio anni 1595. & spes inter metusque adhuc anceps, mense integro insistit apud Dcum, ut sibi adesset, & conciliaret gratiam tot Mandarinorum, quorum nemo erat à quo non posset vrbe pelli; unus à quo posset retineri: & hanc sui quam sibi precabatur peculiarem Deo curam esse, statim animaduertit cum ex iis quos Sciaochini & Sciaocei per annos duodecim tam multos sibi deuinxerat Mandarinos ne vnum quidem nancisci valuerit cuius auxilio vel ope iuaretur. Quare per se coactus rem suam agere, dum dissimulanter de iis inquirit, qui sibi plurimum obstituri, vel profuturi videbantur, audiuit magnopere laudari medicum nomine Guanchiseum artis, & ingenii gloria celebrem, & apud omnes Mandarinos gratia pollentem. Per hunc sibi putauit præuentendas accusations peregrinitatis, quibus minimè dubitabat se delatum iri ad tribunalia; optabatque viri gratiosissimi commendatione, instructum iis dotibus agnosci ob quas desiderandus esset potius, quam fugandus ob notam ortus peregrini: at enim quantumvis illuc de facie ignotus; expetebatur cupidè & celebrabatur incomparabilis apud processus fama sanctimoniaz & doctrinaz, quam vbi didicit, fatus se percussum grauiter quod eam factis æquate diffidet, Guanchiseum interea medicum, honore quam potuit maximo adiit, quo congrellata primaria singularis reverentiaz mutua significatio, tum de literis, & diuinis sermo virumque inter se arctissimo fœdere copulauit; ac dum satisfaceret Riccius roganti, & nunquam prius audita detegret, annus medico erat quævis mora, donec miraculum hoc hominis ut quidem appellabat, amicis indicaret, qui Sinenses doctrinas Sinis ipsis callebat peritus; & Occidentis sui proprias, Sinis haec tenus ignoratas complectebatur animo, & verbis mirabiliter explanabat; quare illa

illa virti p̄cclari ornamenta, quæ apud alias nationes inuidentia fo-
mes sunt, pro sapientum Sinatum genio in amorem, & reuerentiam
conuertit, totumque se Riccio, eiisque obsequiis ita mancipauit, vt
rebus etiam promissa vinceret: ad impetrandam igitur illi à Magistra-
tibus, Nanciani habitationem, per se & amicos omnem lpidem mo-
uit; eiisque ad hoc supremi Mandarini (a quo diximus ceptum in au-
lā perduci Riccium) auctoritatem, & fictas literas non dubitauit inter-
ponere, quibus iubebatur, impetrare Nanciani sedem tanto viro, cu-
ius excellentiam uno illo dignam, & attollendam theatro; ipsa eius
vslus, & consuetudinis experientia factura esset omnibus notiorem: ac
primum aggredi placuit Literatum senem annorum sexaginta, Teu-
cium nomine, Ciana ortum familia, scriptorem voluminum triginta,
& ævi sui oraculum; cui, licet affectu literarum abstinuisse Magis-
tratum gestione, & professione Mandarini, profitebantur tamen
Mandarini le esse discipulos; & Academiam habebat auditorum mil-
le quos sibi vittute consimiles fingere nec frusta nitebatur, nam illos,
vt dixi, à vulgo reliquorum, probitas, & morum grauitas pulchre
discernebat. Audiens itaque p̄cclarus senex, medicum de Riccio mira,
& insolita referentem, comploris repente manibus, interpellans; Est
hic procul, ille ipse, ait, extraneus de quo mihi etiam maiora Chiu-
tafus, narravit; is nempe ingenio p̄czellens discipulus Riccij, cui
persuaserat Nancianum urbem fore illi, eiisque doctrinæ præ quauis
alia fauentem, & de virti virtute ac meritis tam multa docto seni,
eiisque academicis prædicarat vt quam illuc optato, tam late aduen-
tu illos recrearet. Certatum exinde obsequiis inter senem & Riccium,
quem ille adeuntem haudquaquam ea exceptit majestate quam excipien-
dis Mandarinis refinebat nihilominus integrum, sed longe affabiliori,
& attemperata velut non imparem: auditis verò quæ percontari ex eo
libuit, sic eius sermone, & amore est captus ut haber ab eo fratribus lo-
co deinceps rogauerit, cōque se titulo, ac iure illi obtulerit, sancte
pollicitus quæcumque ad illum pertinerent, pati cum suis sollicitudi-
ne curatur; pro obtinendo domicilio Nanciani & Magistratum
gratia optimis inuit consiliis; suos demum ad Academicos immensis
laudibus cumulauit, magnoperè suadens, vt in eius amicitiam se da-
rent ex qua fore spondebat ut doctiores euaderent, & bonis moribus
cultiores: vagari exinde tota Nanciano peregrini hospitis fama ingen;
& quod erat necesse nomen eius deferri, quodque illi maximè optan-
dum ad Proregem, cui pridem nesciens & præsentia ignotus, magno
erat in pterio, & desiderio; sed nondum sat certus, esse ne ipse, de
quo tam mira olim accepérat, ita causæ iussit initium fieri, ne quid in
illum ageretur quod ipse postea factum nollet, si comperisset illum esse
quem propè diuinabat ab Occidenti orbe insignem aduenam. Mandari-
no regioni urbis in qua degebatur præposito mandat, externum quendam
inquiereret, agnosceret, ex ipsomet resciret, quis? vnde? qua causa?

43.
Et à seni Do-
& ore Acade-
micorum.

43.
A Protege-
miré hono-
ratus, & in-
tetur ad fi-
gēdam Nan-
ciani sedem.